

[Socialministeren.]

ningerne, vil det være nødvendigt at gøre forskellige Undtagelser, som jeg heller ikke her i Forelæggelsestalen skal gøre Rede for, da det saa udførligt er omtalt i Bemærkningerne. I det hele maa jeg med Hensyn til den nærmere Afgrænsning af Forslaget henvise til Bemærkningerne til Forslagets § 1, som er meget omfattende. Jeg skal kun tilføje, at da Lovens Formaal jo er at gøre et saa stort Antal arbejdsløse som muligt delagtige i et givet Arbejde, maa man naturligvis have Opmærksomheden henvendt paa, at Formaalet ikke gøres illusorisk ved Anvendelse af Maskiner o. s. v., at Arbejdet ikke paa den Maade forceres frem. Ogsaa herom maa jeg nærmere henvise til Bemærkningerne Side 5 og følgende.

I § 2 bestemmes det saa, at naar der i Medfør af § 1 arbejdes paa nedsat Arbejdstid, skal der for Arbejdet betales den Løn, der i Henhold til gældende Overenskomst mellem Arbejdsgivere og Arbejdere er fastsat for saadant Arbejde. Hvor saadan Overenskomst ikke foreligger, betales den for tilsvarende Arbejde paa Egnen gældende overenskomstmæssige Løn. Det er en ganske selvfølgelig Bestemmelse. Der arbejdes mange Steder og vel navnlig rundt omkring paa Landet i et vist Omfang for nedsat Arbejds-løn, men med forøget Arbejdstid, og saafremt de af denne Lov omfattede Arbejder skal kunne kræves udført for en saadan nedsat Arbejds-løn, vil man kun naa det Resultat at bringe Arbejdsfortjenesten ned paa det samme, som Arbejdsløshedsunderstøttelsen andrager. Det vil sige, at der for vedkommende Arbejder ikke vilde være nogen som helst Mening i at tage Arbejde; han havde ingen økonomisk Interesse i det, i hvert Fald vilde den være betydeligt svækket. Derfor er man nødt til at foreslaa — og enhver vil ogsaa finde det rimeligt —, at naar man fastsætter Arbejdstiden til 40 Timer, skal der betales overenskomstmæssig Arbejds-løn.

I § 3 er der givet en Oversigt over de forskellige Former, hvorunder denne 40 Timers Arbejdsuge praktisk kan gennemføres for at gøre Systemet saa smidigt som muligt. — § 4 gaar ud paa, at Overtrædelser straffes med Bøder, og § 5 begrænser Lovens Varighed til 1. April 1935.

Jeg tillader mig at anbefale ogsaa dette Lovforslag til hurtig og velvillig Behandling.

Endelig har jeg den Ære at fremsætte *Forslag til Lov om Forbud mod Overarbejde*, der kommer til Anvendelse paa Arbejdere, som er beskæftigede i Industrivirksomheder, i Stenbrud, Kalkbrud og Stenhuggerier, ved Reparationsarbejder, ved Transport, i Han-

dels-, Kontor- og Bankvirksomhed. Naar Talen er om at skaffe flere Arbejdere i Arbejde gennem en Forkortelse af den normale Arbejdstid, altsaa gennem Nedsættelse af denne til en 40 Timers Arbejdsuge, maa det naturligvis være en Forudsætning, at der samtidig træffes Foranstaltninger til at afskaffe Overarbejde ud over den 48 Timers Uge i videst muligt Omfang. Under Hensyn hertil samt under Hensyn til, at de overenskomstmæssige Forhandlinger ogsaa paa dette Omraade har været ganske negative, lige saa negative, som hvor de gjaldt en Tilpasning af Arbejdstiden, har Regeringen altsaa anset det for paakrævet at fremsætte nærværende Lovforslag. En fuldstændig Ophævelse af Overarbejde kan der imidlertid ikke være Tale om. Man kan derfor heller ikke nøjagtigt opgive, hvor mange der vilde komme i Arbejde gennem dette Lovforslags Vedtagelse. Overarbejdstiden beløber sig kun til 2 pCt. af det samlede Timeantal, for saa vidt angaar de Arbejdere, der arbejder hos Arbejdsgiverforeningens Medlemmer, men hvor meget det drejer sig om udenfor denne Kreds, har jeg ikke Tal paa. Men uanset om det er 500, 1 000 eller 1 500 Arbejdere, der paa denne Maade kunde komme i Arbejde, mener jeg altsaa, at det er nødvendigt ogsaa at gaa denne Vej. Imidlertid lader en fuldstændig Opgivelse af Overarbejde sig som anført ikke gennemføre, da Overarbejde i en Række Tilfælde af tekniske og økonomiske Grunde er nødvendigt, men selv om man derfor maa tillade Overarbejde i en Række Tilfælde, vil Bestræbelsen for at afskaffe det, foruden at være i Overensstemmelse med den af det internationale Arbejdsbureau i dets Møde i Januar 1932 vedtagne Resolution, ogsaa reelt føre til et Resultat i samme Øjeblik, som man, hvad nærværende Forslag anbefaler, knytter en Bestemmelse om „Afspadsering“ af det tilladte Overarbejde til Ordningen. Om disse forskellige Afgrænsninger findes der nærmere Regler i §§ 2—5.

I § 7 er der en Bestemmelse, hvorefter Uenighed kan afgøres paa den Maade, at paagældende Fags Hovedorganisation indanker Spørgsmaalet for et Underudvalg, nedsat af Arbejdsraadet med dets Formand som Formand og i øvrigt bestaaende af en Repræsentant for Arbejdsgiverne og en for Arbejderne. — § 8 indeholder Bødestemmelser og Paataleregler, og § 9 bestemmer bl. a., at Loven gælder indtil den af Det statistiske Departement beregnede Arbejdsløshedsprocent for hele Landet i et Kalenderaar har været lavere end Arbejds-løshedsprocenten for 1930.